

KATA

I. Először azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy mely vállalkozások választhatják a törvény szerint ezt az adózási módot.

A Kat. törvény 3. §-a szerint az egyéni vállalkozó, az egyéni cég, a kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti társaságok és közkereseti társaságok gondolkozhatnak azon, hogy 2013. január 1-jétől „katások” lesznek. Azt sokan nem tudják, hogy az egyéni vállalkozó köznapi használatban ismert fogalma a valóságban jóval tágabb, hisz a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban Szja törvény) 3. § 17. pontjában felsoroltak mind egyéni vállalkozók. Így pl. a közjegyzők, ügyvédek, állatorvosok is gondolkozhatnak a KATA választásán.

„Szja törvény 3. §. 17. Egyéni vállalkozó:

a) az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély...

b) a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);

c) az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

d) az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

e) az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

f) a szolgáltató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;”

A Kat. törvény ezen túl további feltételeket állít. Bizonyos, adózási szempontból kockázatosnak minősülő személyeket a törvény erejénél fogva kizár a választásra jogosultak köréből.

„4. § (3) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amelynek adószámát az adóhatóság a bejelentést megelőző két éven belül törölte, vagy ezen időszakban a vállalkozás adószáma jogerősen fel volt függesztve.

(4) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amely az Önálló vállalkozók tevékenységi jegyzéke, illetve a TEÁOR 2008 szerint

a) 66.22 Biztosítási ügynöki, brókeri tevékenység

b) 66.29 Biztosítás, nyugdíjalap egyéb kiegészítő tevékenysége

c) 68.20 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése

besorolású tevékenységből az adóalanyiság választásának évében bevételt szerzett.”

II. A kisadózó vállalkozás és maga a kisadózó, mint el nem különíthető, szerves egység

Jogtörténeti szempontból is egyedülálló újdonsága a KATA-nak az, hogy adózási szempontból a vállalkozás és a benne tevékenykedő magánszemély(ek) egy szétválaszthatatlan szerves egységet alkotnak. Hisz a KATA csak úgy választható, ha van legalább egy magánszemély tagja a kisadózó vállalkozásnak, akit kisadózó (magánszemélyként) be is kell jelenteni. Ennek hiányában az adóhatóság nem is veheti „katásként” nyilvántartásba a céget vagy az egyéni vállalkozót.

Ez a gyakorlatban a következőt jelenti: Eddig pl. egy egyéni vállalkozó fizette maga után – mint vállalkozói kivét – legalább a minimálbér utáni terheket, (feltéve hogy nem minősült kiegészítő tevékenységűnek vagy nem volt főállású munkaviszonya). Ezzel párhuzamosan a vállalkozás után fizette a vállalkozói személyi jövedelemadót és a vállalkozói osztalékadót is. A leosztás lényegében ugyanez egy cégnél is. Csak ott még szebben kettéválasztható a tag, mint magánszemély jövedelmének közterhei, és a társaság, mint cég nyeresége utáni közterhek. Ezzel a hagyománnyal szakít a KATA. Hisz – főállású kisadózó esetén – havi 50.000 forint megfizetésével mind a vállalkozás profitját terhelő, mind pedig a foglalkoztatásával összefüggő terhek alól mentesül a katas vállalkozás.

A kisadózó magánszemélyről

„7. § (1) Az adóalanyiság választásának bejelentésével egyidejűleg a kisadózó vállalkozás bejelenti azon kisadózónak vagy kisadózóknak a nevét, címét és adóazonosító jelét, aki vagy akik bármilyen jogviszonyban – ide nem értve a munkaviszonyt – végzett tevékenység keretében (ideértve különösen a személyes közreműködést, a vezető tisztségviselői és a megbízási jogviszony alapján végzett tevékenységet) részt vesz vagy vesznek a kisadózó vállalkozás tevékenységében. Egyéni vállalkozó kisadózó vállalkozás esetén az adóalany az egyéni vállalkozót mint magánszemélyt jelenti be kisadózóként.

(2) A vezető tisztségviselői feladatokat nem munkaviszony keretében ellátó, a kisadózó vállalkozással megbízási jogviszonyban álló és a személyes közreműködésre köteles tagokat a kisadózó vállalkozás köteles bejelenteni kisadózóként. A kisadózó vállalkozás tevékenységében a betéti társaság, közkereseti társaság kisadózóként be nem jelentett tagja kizárólag munkaviszony keretében működhet közre. E szabály megsértésével a kisadózó vállalkozás tevékenységében részt vevő tag közreműködését be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásának kell tekinteni.”

A kisadózó tehát minden esetben magánszemély. Éppen ezért választhatják csak azok a bt.-k és kkt.-k a KATÁ-t, amelyeknek magánszemély tagjaik vannak csak.

Egyén vállalkozó esetében nem nehéz eldönteni, ki lesz a kisadózó magánszemély. (Maga az egyéni vállalkozó.) Azonban ennyire nem egyszerű a két cég formátumnál. A bt.-k, kkt.-k nem kötelesek minden tagjukat bejelenteni kisadózóként, kizárólag csak azokat, akik bármilyen jogviszony keretében – természetesen a munkaviszony nem ide értendő – részt vesznek a vállalkozás tevékenységében. Katásként azt a tagot kell bejelenteni, aki személyes munkájával, személyes tevékenységével segíti a vállalkozást. Így különösen azok a tagok lesznek kisadózók, akik a vállalkozás alapító okiratába foglaltan személyes közreműködést vállaltak, vagy vezető tisztségviselői feladatokat nem munkaviszony keretében látják el. Vagy esetleg megbízási jogviszony alapján ténykednek a katas kisvállalkozás számára.

Jó tudni, hogy a vállalkozással munkaviszonyban álló, illetve személyes tevékenységet nem végző tagokat (pl. a csak „nevét adó” kültagot) kisadózó magánszemélyként nem kell bejelenteni.

A szankció miatt külön érdemes odafigyelni arra, hogy abban az esetben, ha a tagok saját tevékenységükkel kívánának részt venni a cég tevékenységében, akkor két lehetőség közül választhatnak. Vagy kisadózóként bejelenti, vagy munkaviszony keretében alkalmazza őket a cég. Más opció nincs. Ha pl. megbízási szerződés keretében alkalmazza, akkor úgy kell tekinteni, mintha be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztatna, s ekként is szankcionálható. Ez pedig az akár 1 millió forintig terjedő mulasztási bírságot tartalmazó határozat átvétele mellett, a kataból történő két évnyi kizárást is jelent egyben.

Főállás vagy nem főállás kérdése

A különbség lényeges és pénzben mérhető. A főállású kisadózó után a katas vállalkozás tételes adója 50.000 forint, míg a nem főállású kisadózó esetén feleannyi: 25.000 forint.

Az alábbiakban azt határozzuk meg ki minősül „nem főállású” kisadózónak. Aki nem fér bele ebbe az alábbiakban „definiált” körbe, az a főállású.

Nem főállású az a kisadózó, aki egész hónapban teljes körű biztosítási jogviszonnyal rendelkezik. Vagyis az alábbi felsorolásban szereplők:

1. Legalább 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll.
2. Kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül. (Lássuk, mit takar ez az adójogi szakzsargon a valóságban! Kiegészítő tevékenységet folytató az, az egyéni, illetve társas vállalkozó, aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytatja. Az is, aki özvegyi nyugdíjban részesül, és a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt már betöltötte. De a saját jogú nyugdíjas fogalmába a korhatár előtti ellátásban és a szolgálati járandóságban részesülő személyek már nem tartoznak bele. Így azok a 62 év alatti személyek, akik 2012. előtt korhatár előtti öregségi ellátásokban részesültek, már nem tekinthetők kiegészítő tevékenységet folytatóknak, vagyis ők főállású kisadózónak minősülnek.)
3. Az Európai Unió rendelkezései (azaz az EGT államokban foglalkoztatottak, akik A1-es igazolással rendelkeznek) vagy kétoldalú szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezmény alapján külföldön biztosított személyek.
4. !!!

III. Bevétel megállapítása és jelentősége

A bevétel, mint küszöbérték „szerepfelfogása” is teljesen újszerű. Hiszen az eddig megismert speciális adózási módok esetében a törvényben előírt bevételi határ átlépése automatikus státusz-vesztést jelentett. Gondoljunk csak pl. az evára, ahol amint átléptük a 35 millió forintos bevételi határt, már léphettünk is ki az eva körből. De ugyanez igaz az ekhos jövedelmekre vagy az átalányadóra, sőt még az alanyi mentességre is.

Ezzel szemben a kata esetében úgy fogalmazhatunk, hogy van egy „irányadó bevételi határ”. Ez pedig a 6 millió forint. De jelentősége „csak” az adó számításában van. Hisz egészen addig, míg nem érjük el a 6 millió forintos átomhatárt, addig a havi 50.000 forint (nem főállásúként 25.000 forint) befizetésével le is tudtuk közterheink legjavát. Ha átlépjük, akkor egy az átlagosnál jóval magasabb mértékű adóval sújtják a jogalkotók a 6 millió forint feletti részt. Ez a mérték: 40%. Ez azt jelenti, hogy az átomhatár átlépése esetén is célszerű számolgatni, kalkulálni. Ha vállalkozásunk kicsit teljesíti túl a 6 millió forintot, még megéri maradni. Azonban ha év közben beesik meglepetésszerűen egy 10 millió forintos bevétel hozó ügylet, akkor nem kell sokat számolgatni. Nem éri meg katáznia.

Két lényeges dolgot azonban érdemes kiemelni a bevétel fogalmát meghatározó alábbiakban beidézett jogszabályhelyből:

1. Tekintettel arra, hogy a bevétel csak akkor minősül a vállalkozás bevételének, ha annak megszerzése a vállalkozási tevékenységgel összefügg, így egyéni vállalkozás esetén erre külön érdemes odafigyelni. Hisz pl. egy terítőkészítő egyéni vállalkozó

esetében a vállalkozás bevétele az eladott terítőkért kapott ellenérték, de nem bevétele pl. a nyugdíj, a gyés vagy a társadalombiztosítási ellátása.

2. Vannak olyan „tétélek”, amelyeket maga a jogalkotó vett ki a bevétel fogalmából. Ezek közül a leglényegesebb az áfa. Vagyis az áthárított általános forgalmi adót nem kell beszámítani. De ugyanígy nem kell bevételként figyelembe venni azokat a tétéleket, amelyek nem jelentenek tényleges gazdagodást a vállalkozás számára. (pl. kapott kölcsön, vagy a kárát kompenzáló kártérítés).

„2. §. 12. kisadózó vállalkozás bevétele: a kisadózó vállalkozás által a vállalkozási tevékenységével összefüggésben bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, ideértve a tevékenység végzéséhez kapott támogatást és a külföldön is adóköteles bevételt azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel),

c) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

d) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

e) jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege

azzal, hogy a külföldi pénznemben keletkezett bevételét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a bevétel megszerzésének időpontjában irányadó hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetén, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani;”

A fizetendő közterhek összessége

A közkasszába (legyen az állami vagy önkormányzati) alapvetően összesen három „jogcímen” fizet a kisadózó. A „jogcím” megint egy jogi szakzsargon. Esetünkben azt jelenti, hogy háromféle adót kell fizetnie. Ezek a következők: maga a tételes adó (a KATA adó), az áfa (ami esetleges) és végül az iparüzési adó.

Ez az egyik ok, ami miatt népszerű lehet a KATA. Hisz nincs még egy olyan általános vagy speciális adózási mód vagy forma Magyarországon, amely ilyen minimális közteherviselési kötelezettséget jelent.

Azért szükséges egy újabb bekezdés, amely az első mondat „alapvetően” szavát magyarázza meg. Természetesen a potenciális kisadózóknak meg kell néznie, hogy az illetékes önkormányzat még milyen adót kíván beszedni (pl. építmény-, telekadó stb). Az alábbiakban majd részletezi a szerző, hogy mely adókat váltja ki a KATA adó, amelyek nincsenek a felsorolásban, azokat külön vizsgálni kell. Így pl. aki sört készít, annak jövedéki adót kell fizetnie, aki csokoládét gyárt, az nem kerülheti el az ún. „csokiadó”, kevéssé ismert nevén népegészségügyi termékadó fizetését. És betéti társaságok esetében felmerülhet cégaadó is,

de erről alábbiakban még részletesebben is lesz szó. Természetesen abban az esetben, ha a kisadózó vállalkozásban munkavállalók dolgoznak, akkor – mivel maga a KATA adó csak a bejelentésben szereplő kisadózóra ad mentességet – utánuk a 27 %-os mértékű szociális hozzájárulási adót meg kell fizetni. A személyi jövedelemadót és járulékokat pedig a munkavállaló munkabéréből kell levonnia.

I. A KATA adó

A kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után havi 50 ezer forint, a nem főállású után pedig havi 25 ezer forint tételes adót fizet. Mint - ahogy a korábbiakban arról már volt szó – az összes kisadózó után kell fizetni a KATA adót.

A fenti bekezdésből pedig az következik, hogy az adófizetés mértéke két dologtól függ:

1. A vállalkozás hány kisadózót jelentett be.
2. A kisadózó főállású, avagy nem.

Így pl. ha egy bt-ben három tag is tevékenyen részt vesz a társaság működésében, akkor minden tag után kell fizetni a KATA adót. Az összegét pedig az fogja meghatározni, hogy a tagok főállásban üzik ezt a tevékenységet vagy nem. Ha mindhárom főállású (vagyis egyikük sem áll 36 órát meghaladó munkaviszonyban), akkor 150 ezer forint a KATA adó.

Mikor nem kell KATA adót fizetni?

Vannak esetek, amikor a kisadózó a hónap egészében munka- és keresőképtelen. Ezeket az eseteket a Kat. törvény 8. § (9) bekezdése sorolja fel.

„8. §. (9) Nem kell megfizetni a kisadózó után az (1) és (2) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében a kisadózó
a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyerekgáyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban vagy ápolási díjban részesül,
b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,
c) fogvatartott,
d) egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, kivéve ha a kisadózóként folytatott tevékenységbe tartozó munkát végez.”

De a felsorolt esetekben is csak akkor mentesül a KATA adó fizetési kötelezettség alól a kisadózó, ha magánszemély semmilyen kisadózói tevékenységbe tartozó munkát nem végez.

Nagyon lényeges szabály, hogy az adóhatóság ezeket automatikusan nem tudja figyelembe venni (az adatok legtöbbször nem is áll időben rendelkezésére sem). Éppen ezért a kisadózó vállalkozás a keresőképtelenség miatt az adófizetési kötelezettség alól mentesített hónapot követő hó 12. napjáig **köteles bejelenteni az adóhatóságnak** azt, ha a tárgyhónapra vonatkozóan a kisadózó után nem keletkezett KATA fizetési kötelezettsége.

A fizetési kötelezettség alóli mentesüléssel párhuzamosan még egy következmény kapcsolódik a keresőképtelenséghez. Ez pedig az, hogy a 6 millió forintos éves bevételi határt minden egyes keresőképtelenséggel érintett hónappal csökkenteni kell. Egy hónap az 500 ezer forintot „ér”. Így pl. ha valaki 2012. január 1-jétől március 31-ig gyese van, vállalkozásában ténylegesen sem végez semmilyen tevékenységet, hanem pl. gyermeke óvodába történő

beilleszkedését készíti elő, akkor neki nem 6 millió forint, hanem a három hónapot leszámítva: 4,5 millió forint lesz az éves bevételi határ.

Milyen adóterheket vált ki a KATA adó?

Jogelméleti szempontból talán érdemes megjegyezni, hogy az alábbi idézetben szereplő adókötelezettségek alól nem önmagában a tételes adó megfizetése mentesít, hanem maga a kisadózói lét. Ez azt jelenti, ha bejelentkezünk az adóhatósághoz jogszerűen, mint kisadózók, akkor önmagában ez a tény mentesít az idézett törvényszöveg hosszú listáján szereplő adók megfizetésének kötelezettsége alól.

A bejelentkezésünknek van egy másik következménye is. Az adóhatóság onnantól kezdve tőlünk minden hónapban vagy a KATA adót várja, vagy azt, hogy a tárgyhónapot követő hó 12-ig bejelentsük, hogy a hónap egészében keresőképtelenek voltunk. Így amennyiben nem fizetjük be a KATA adót, a hiányzó összeg az adótartozásként fog szerepelni adófolyószámlánkon. Az adóhatóságnak minden negyedév utolsó napján meg kell vizsgálnia a kisadózó vállalkozások adó- és vámtartozását. Ha az összeg meghaladja a 100 ezer forintot, a vállalkozás elveszíti KATA adóalanyiságát. Ezért azt javaslom, hogy a negyedév vége felé, minden vállalkozás vessen egy pillantást adófolyószámlájára, és ha van tartozása, valamilyen módon rendezze azt. Hiszen a 100 ezer forintot meghaladó adó-, vámtartozás azt is jelenti egyben, hogy két évre kizártuk magunkat a KATA körből.

„9. § (1) .. mentesül a..

- a) vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;*
- b) társasági adó megállapítása, bevallása és megfizetése;*
- c) a személyi jövedelemadó, járulékok és az egészségügyi hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése;*
- d) szociális hozzájárulási adó és egészségügyi hozzájárulás, valamint a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.”*

A lista hosszú, az alapos és adójogban jártas olvasó elsőre is látja, hogy alig maradt ki egy-egy adónem. Így az alábbiakban (az alcímmel ellentétben) azokról az adókról lesz szó, amelyekkel – ha nem is a szó szoros értelmében, de – számolnia kell a kisadózónak.

II. Áfa

A kisadózó vállalkozásra nem vonatkoznak speciális áfa szabályok. De lehetőségük van alanyi adómentességet választani. Ez egy – a szerző által – igen erősen ajánlott lehetőség. Hiszen az alanyi mentesség azt jelenti, hogy lényegében semmilyen áfa fizetési kötelezettséggel nem kell számolni. Nemhogy fizetni (és így felszámítani sem) kell az áfát, hanem még áfa bevallást sem kell benyújtani.

2013. január 1-jétől az alanyi mentesség választására jogosító felső értékhatár 6 millió forintra emelkedik. Pontosán megegyezik a KATA kedvezményes bevételi határával. Sőt a jogalkotók azt is lehetővé tették, hogy azon adóalanyok, akiknek/amelyeknek 2011-ben vagy 2012-ben azért szűnt meg az alanyi mentességük, mert túllépték a 2011. december 31-ig hatályos szöveg szerinti 5 millió forintot, a két éves tiltás ellenére – ha a 6 millió forintot nem éri el árbevétele, akkor – mégis alanyi mentesek lehetnek 2013. évre.

Két nagyon lényeges dolog maradt még a végére.

Az egyik, hogy az alanyi mentesség sem jár automatikusan. Aki ezt az igen erősen ajánlott alanyi mentességet szeretné választani, az 2012. december 31-ig **be kell jelentkeznie a hatálya alá az adóhatóságnál.**

A másik, hogy a **6 millió forintos bevételi határ átlépése** ebben az esetben nem olyan megengedő, mint a KATA esetében; **azonnali kikerülést eredményez.** Sőt két évig nem is választható ez az adózási mód.

III. Iparűzési adó és egyéb

A **helyi iparűzési adó** alól sem mentesít a KATA adó. De egy újabb döntési lehetőség elé állítja a kisadózót. Választhat az egyszerűsített iparűzési adóalap megállapítás és az általános szabályok közül.

Így pl. választhatja a kisadózó az ún. „települési-adó alap tételes összege” szerinti fizetési módot vagy azt, hogy a nettó árbevétel 80%-át tekinti adóalapnak. Az előbbi azt jelenti, hogy az adót a székhelye (telephelye – ha van) szerinti önkormányzatoként úgy fizeti meg, mintha az adóalapja 2,5 millió forint lenne. (Természetesen ennél kedvezőbb mértéket az önkormányzat megállapíthat.) Ez is egy nagy könnyebbség az adminisztráció szempontjából, hisz számolgatni nem kell. Csak meg kell nézni az önkormányzati rendeletben az adó mértékét.

Település-függő az, hogy a kisadózónak kell-e építményadót, telekadót fizetnie. És természetesen ezen kívül felmerülhetnek egyéb adó-szerű költségek is, mint pl. taxisok esetében a várakozásért az önkormányzatnak fizetendő ún. „**droszt-pénzt**”.

Cégautó-adó: Akkor kell fizetni, ha vállalkozásnak (bt.-nek, kkt.-nek) az Sza törvény szerinti személygépkocsi van a tulajdonában, vagy azt pénzügyi lízing keretében lízingeli. A személygépkocsi utáni költségelszámolás címén a kisadózót cégautó-adó fizetési kötelezettség azért nem terheli, mert a kisadózó vállalkozás költséget nem számol el.

A KATA a legversenyképesebb

A katasok számlája költségként elszámolható, így nem kérdés, hogy azon szakmák képviselői is választhatják, aki cégeknek nyújtanak szolgáltatást, mint pl. az ügyvédek, könyvelők, adótanácsadók, újságírók, mérnökök, építészek. Náluk jellemzően viszonylag magas arányban szerepel a költségek között a saját befektetett munkájuk, ezért mindenképp érdemes átgondolni a lehetőségeket. Hisz a költségek mellett „csak” a 600.000 forinttal és az iparűzési adóval kell számolni. Minden más a zsebükben marad.

De van egy kör, akiről kevés szó esik, pedig a jogalkotók elsősorban őket célozták. Ők az **átalányadózó egyéni vállalkozók**, akiknek legtöbbször nincs is tisztában azzal, hogy az adminisztrációs terhek csökkenése mellett jelentős adómegetakarítással is járhat, ha – amint lehet – KATA alannyá válnak.

A 15 millió forint alatti éves bevételt elérő fodrászok, pedikűrösök, kozmetikusok, kutyakozmetikusok, taxisok stb. választhatták az átalányadót. Azonban az ebbe a körbe tartozóknak is vigyázni kell arra, hogy nehogyan olyan tevékenységet végezzenek (pl. ingatlan bérbeadás), amelyet a törvény kizár a kata adóból. S az eddigi lehetőségek közül vitathatatlanul ez volt a legkedvezőbb. Hiszen a bevétel 80%-át költségként elszámolhatta, így

a bevétel 20%-a volt csak a vállalkozás jövedelme, ez után kellett a közterheket (vállalkozói szja, osztalékadó terhei) fizetni. Azonban az egyéni vállalkozónak, ha ez volt főállása, a vállalkozói kivét után kellett fizetni a közterheket. Ezen szakmák esetében pedig a garantált bérminimummal kellett számolni (108.000 forint), nem a minimálbérrel, hiszen szakmai végzettség megléte szükségeltetik a fenti foglalkozások végzéséhez.